

جواد انصافی تا به امروز بیشتر در نقش‌های کم‌دی ظاهر شده است. شخصیت عبدلی که او خالقش است هنوز جزو یکی از خاطرات مخاطبان تلویزیون در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ به‌شمار می‌رود. انصافی در سریال «مهیار عیار» نقش یکی از کاسب‌هایی را دارد که مهیار در همسایگی آنها کار و کسبش را راه انداخته است. گفتگوی این بازیگر را با ماهنامه صبا می‌خوانید.

را به سخره گرفتیم و تصمیم بر این شد که هیچ لهجه‌ای در سریال نباشد تا دچار مشکل نشویم.

باز تاب روایتی همچون «مهیار عیار» چقدر در تلویزیون الزامی است و فکر میکنید که مخاطبان چقدر داستانهایی اینچنینی را دوست دارند؟

به هر حال داستان «مهیار عیار» قصه قشنگی است و قصه‌هایی با تم جوانمردی مخاطب دارد و اینکه مهیار سعی کرده است پشتوانه‌ای برای ضعیفان باشد، بحث مردم پسندی است ولی به نظر من اگر که اینها فضای طنز مجموعه را بیشتر میگرداند، کار خیلی دلچسبتر میشود چون مردم آنقدر در این روزها گرفتاریهای مادی و معنوی و غم و غصه دارند که دیدن سریال‌های طنز را بیشتر می‌پسندند. معتقدم جای سریال‌های شاد و شادی آور و طنز در تلویزیون خالی است و اتفاقاً این فضای طنز میتواند در دل سریال‌های اینچنینی باشد.

خود شما چه انتقادی به این سریال دارید؟

حذف کردن قصه‌های طنز و نپرداختن به آن که دلیلش را هم نمی‌دانم. در سریال قبلی هم که با دوستان کار میکردیم قرار بود که به بارگاه صفویه و شاه عباس برویم چرا که «کل عنایت» یکی از طنزآنان و یکی از دلنگاران درباری آن دوران بود و من حتی بر این شخصیت و آن برهه تاریخی پژوهش کرده بودم و به سازندگان اطلاعات هم دادم اما نمیدانم آنجا هم چه شد که اصلاً به بارگاه شاه عباس و داستانهایی آن دوران نپرداختند و در فضای دیگری کار را پیش بردند. ولی در «مهیار عیار» به نظر من کاملاً جا داشت که شخصیت‌های طنز آن زمان را به داستان اضافه کنند چون به هر حال شخصیت‌های اینچنینی واقعی در دوران شاه عباس حضور داشتند که جز «کل عنایت» مثلاً «لال قزی» یکی از شخصیت‌های زنی است که در آن دوران زیست داشته و ما کمتر زنانی را داریم که طنز باشند و اتفاقاً این افراد به درگاه شاه می‌رفتند و پادشاه هم می‌گرفتند. به هر حال صلاح خویش خسروان دانند ولی اگر نویسنده یا کارگردان باشم حتماً این فضاهای طنز را در این داستانه‌ها جا میدهم.

چه شد که به «مهیار عیار» پیوستید؟

من در درجه اول دوستی دیرینه‌ای با بهروز مفید داشتم و این آشنایی به زمانی بر می‌گردد که او رئیس شبکه پنج بود. سیدجمال سیدحاتمی نیز کارگردان با سابقه‌ای است و قبلاً هم با یکدیگر کار کرده بودیم. صحبتی که درباره نقش من شد از قرار بر این بود که از بین سه شخصیتی که در بازار و محوطه‌های که خود مهیار عیار در آن حجره دارد، هستند و بسیار هم فضولند، فضا را شیرینتر کنیم. با توجه به اینکه من کارهای جدی بازی نمیکنم بنا شد تا در این سریال کمی فضای طنز داشته باشیم و نقشم مقداری شیرین باشد. به هر حال گروه بسیار خوب و حرفه‌ای بود و در مدتی که ما در کنارشان بودیم، تمام تلاشمان این بود که فضای لطیفی ایجاد شود و کمی حالت طنز پیدا کند که انشالله پیدا کرده باشد.

باز خوردهایی که پس از بازی در این سریال دریافت کردید چطور بود؟

باز تاب‌هایی که تاکنون گرفته‌ایم بد نبودند و فکر میکنم که یک یا دو صحنه هم از سریال تقریباً حذف شده است. البته جای آن را نمیدانم و فکر میکنم که احتمالاً طنز آن زیاد شده بود و در نهایت نظر کارگردان مهم است. اما چیزی که من در برخورد با مردم دیدم، این بود که آنها سریال را دوست داشتند، کما اینکه معمولاً هم مخاطب سریال تاریخی را دوست دارد.

یکی از نقدهایی که به این سریال میشود این است که فضای داستان در اصفهان و زمان حکومت صفویه است اما هیچکدام از کاراکترها لهجه ندارند؛ شما خودتان فکر میکنید که وجود لهجه در این کار ضروری بوده است یا خیر؟

اتفاقاً روز اولی هم که سر کار رفتیم، گفتیم که اگر میخواهید نقش، شیرین باشد به من اجازه دهید که لهجه ترکی نیم‌پز برای نقش در نظر بگیرم. ما با این تیپ شروع کردیم ولی گفتند که میترسیم آوردن لهجه مقداری خطری شود یعنی اینکه چون گفتیم کل صفویه همه ترکانند و این شخصیت نه منفی است و نه مثبت و ممکن است قضاوت شویم که لهجه‌ای

جواد انصافی:

مخاطب قصه جوانمردان را دوست دارد

بگناه زاری